

efter 6 Øre. Jeg kan tiltræde disse Forslag og anbefaler dem til det høje Tings Vedtagelse. Jeg kan derimod ikke tiltræde Ændringsforslagene under Nr. 3—6 af Mindretallet om det samme Emne. Med Hensyn til det første af disse kan jeg slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Næstved (Tolderlund) udtalte, idet jeg er ganske enig med ham i, at naar man forhøjer Tolden til 7,5, samtidig med at man, saaledes som det er paatænkt i Henhold til den afgivne Betænkning, nedsætter Afgiften paa det samme Sukker til 3,5, altsaa forhøjer Beskyttelsen fra 1,5 til 4, er det vistnok det samme som at indføre et Indførselsforbud for en Del af det Sukker, ikke for det altsammen, men for en Del.

Heller ikke Ændringsforslag Nr. 4 kan jeg tiltræde. Det gaar jo i Virkeligheden ud paa at nedsætte Raasukkerbeskyttelsen, og det er ret mærkeligt, naar der er Tale om en saa stærk Forøgelse af Beskyttelsen paa det færdige Produkt. — Ændringsforslag Nr. 6, hvorefter alt det, vi her vedtage, skulde falde bort, hvis Brysseler-Konventionen ophører, kan jeg ikke tiltræde. Det er ganske rigtigt, at vi nu søge at ændre vore Sukkerpositioner saaledes, at vi eventuelt kunne tiltræde Brysseler-Konventionen, og det gøre vi i Henhold til den Betragtning, at den Beskyttelse, som er anset for at være den højest tilladelige selv i protektionistiske Lande, maa vi ogsaa kunne nøjes med i dette Land. Men at gøre dette saaledes afhængigt af Brysseler-Konventionen, at hvis denne af en eller anden Grund springer, skulde vi forøge Beskyttelsen paa ny og gaa op med Tolden paa raffineret Sukker med de 2 Øre, vi nu stryge, det kan jeg ikke være med til. Jeg vil altsaa fraraade dette Ændringsforslag.

Jeg er ikke rigtig klar over, om det er Mening i Dag at komme ind paa den egentlige Sukkerdiskussion, eller det er Mening at opsætte den, indtil vi skulle behandle Afgiftsforslaget.

Formanden: Det er Mening at opsætte den til Afgiftsforslagets Behandling.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg har ogsaa haft den Opfattelse, at dette var den højtærede Formands Mening, men alligevel er man kommen ind paa ret indgaaende Betragtninger over hele Sukkertemaet, og maaske tillader den højtærede Formand, at jeg angaaende dette Emne gør nogle Bemærkninger overfor det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bran-

des), der jo udtalte sig ret udførligt om det.

Det ærede Medlem, der jo i Dag optræder som min Forsvarer og Ridder, sagde, at han nu nærede en brændende Kærlighed — de Ord brugte han ikke, men det var hans Mening — til det Standpunkt, som jeg hidtil havde indtaget i Sukkersagen, og at det vilde gøre ham meget ondt, om jeg nu gik med til nogen som helst Ændring. Det er en Observation, jeg jævnlig har gjort — maaske mindre med Hensyn til det ærede Medlem end med Hensyn til hans Meningsfæller i Folketinget —, at naar jeg har foreslaaet et eller andet, er det altid gaaet saaledes, at jeg ved Fremsættelsen af Forslaget sandelig ikke har høstet nogen Tak derfor fra den Side, men hvis det under Sagens Gang viste sig rigtigt eller praktisk, for at gennemføre Sagen, at gaa ind paa en eller anden Ændring, saa meldte altid disse ærede Medlemmer sig og erklærede, at nu havde de faaet en saa uhyre brændende Kærlighed til det Standpunkt, jeg oprindeligt havde. Denne brændende Kærlighed imponerer mig derfor ikke. Jeg har ikke hørt noget til den før, og naar den kommer i dette Øjeblik, hvor det ærede Medlem ved, at jeg kan tiltræde Flertallets Ændringsforslag, saa imponerer den mig som sagt ikke, men forbavser mig heller ikke.

Det ærede Medlem gjorde nogle saglige Betragtninger gældende, som jeg skal tillade mig at imødegaa. Han sagde, at naar Flertallet var gaaet med til at ændre Toldsatserne for Position 240, altsaa Positionen for Mellemsatserne, til 6,5 fra at være, som den er efter Folketingets Forslag, de første 4 Aar 7 Øre og derefter 6 Øre, saa var det i Virkeligheden en ret betydelig Forhøjelse; thi ganske vist var det en Nedsættelse med 0,5 for de første 4 Aar, men derefter var det en Forhøjelse for bestandig med 0,5. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at i de Ændringsforslag, som ere stillede til Afgiftsloven, har dette samme Flertal — og vist for øvrigt hele Udvalget — udtrykkelig foreslaaet, at Afgiftsloven skal revideres i Løbet af 10 Aar. Af denne Revision vil næsten med Nødvendighed følge, at man maa tage Toldsatserne op med det samme. Man kan ikke revidere Afgiftsloven uden at tage Hensyn til Toldsatserne med det samme, saa det, der er fastslaaet, gælder for disse Satsers Vedkommende ogsaa kun for 10 Aar. Hvis man saa vil gøre op, om det er en Ned-